

М О Т И В И

към присъда № 3/27.02.2024 г., по НОХД № 249/2023 г. на РдРС:

-

С обвинителен акт Районна прокуратура- П. е повдигнала обвинение по чл.183, ал.1 НК, против К. А. М., роден на 01.04.1984 г. в гр.С., с адрес гр.С., ж.к.“Д.“, бл., вх., ет.. ап., българин, български граждани, неженен, безработен, неосъждан, със средно образование, ЕГН:*****, за това, че в периода от месец януари 2023 г. до месец август 2023 г. включително, в гр.Радомир, след като е бил осъден с Решение № ./20.12.2022 г., по гр.д. № ./2021 г. по описа на РС- Р., влязло в сила на 20.01.2023 г., да издържа свой низходящ- Н. К. М., ЕГН:*****, съзнателно не изпълнил това си задължение в размер на повече от две месечни вноски, а именно, 8 бр. месечни вноски от по 177.50 лв., представляващи общо сумата от 1420 лв.

Представителят на Районната прокуратура поддържа така повдигнатото обвинение и по изложените съображения в съдебно заседание пледира за признаване на подсъдимия за виновен, като не му бъде налагано наказание, с оглед наличие на условията по чл.183, ал.3 от НК.

Подсъдимият се признава за виновен, като е представил доказателства за изплащане на сумата.

Районният съд, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството по делото е протекло по реда на глава 27 НПК, като подсъдимият е признал всички факти и обстоятелства, изложени в обвинителния акт.

В същия е установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият К. А. М.и пострадалата Д. И. Г. жилили на семейни начала от м.юни 2016 г., до месец септември 2021 г. От връзката им се родил син- Н. К.М., ЕГН *****. От месец септември 2021 г. свидетелката и пострадала- Д. Г. се изнесла, заедно с детето, от съвместно обитаваното им жилище и се нанесла на ул.“П.“ в гр.Р..

На 30.11.2021 г. свидетелката Г. завела гр.д. ./2021 г. по описа на РдРС, като с решение №./20.12.2022 г. по същото дело съдът осъдил подсъдимия да заплаща на малолетния си син Н. К. М., ЕГН:*****, чрез неговата майка и законна представителка- Д. И. Г., месечна издръжка от по 177.50 лв.

Подсъдимият не изпълнил задължението си за периода от м.януари 2023 г., до м.август 2023 г., включително, което за осем неплатени вноски възлиза общо на сумата от 1420 лв.

В съдебно заседание на 27.02.2024 г. подсъдимият е представил доказателства относно това, че е изплатил изцяло дължимата сума. Същото се потвърждава и от показанията на свидетелката Д. И. Г..

Подсъдимият не е осъждан.

С оглед на така установената фактическа обстановка съдът прие, че подсъдимият И. В. А. с деянието си, описано по-горе, е осъществил от обективна и субективна страна фактическия състав на чл.183, ал.1от НК, тъй като, в периода от месец януари 2023 г. до месец август 2023 г. включително, в гр.Р., след като е бил осъден с Решение № ./20.12.2022 г., по гр.д. № ./2021 г. по описа на РС- Р., влязло в сила на 20.01.2023 г., да издържа свой

низходящ- Н. К. М., ЕГН:*****, съзнателно не изпълнил това си задължение в размер на повече от две месечни вноски, а именно, 8 бр. месечни вноски от по 177.50 лв., представляващи общо сумата от 1420 лв.

От обективна страна деянието е извършено чрез бездействие- неизпълнение на задължението си за плащане на издръжка за инкриминирания период.

От субективна страна деянието е извършено при пряк умисъл като форма на вината, тъй като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на неплащането на издръжка, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването им.

Смекчаващи отговорността обстоятелства- самокритично отношение към деянието, спомагане разкриване на обективната истина.

Отегчаващи отговорността обстоятелства- няма.

Причини за извършване на деянието- незачитане на родителските си задължения.

Задължението на родителя за издръжка на низходящ е приоритетно и безусловно. Издръжката на ненавършило пълнолетие дете и на навършило пълнолетие до завършване на обучението си е основния социален и правен аспект на родителското задължение. Тя е най-важния случай в системата на задълженията за издръжка въобще и е свързана с конституционните принципи за особени грижи за децата. Нейната изключителна обществена значимост произтича от връзката ѝ с развитието на подрастващите. Именно тази нейна значимост обуславя специфичния режим на задължението. По смисъла на чл.76 от ЗЗД най-обременителното за един длъжник е задължението му, което като не изпълни влече след себе си наказателна отговорност.

Съгласно разпоредбата на чл.183, ал.1 от НК, който след като е осъден да издържа свой съпруг, възходящ, низходящ, брат или сестра, съзнателно не изпълни задължението си в размер на две или повече месечни вноски, се наказва с лишаване от свобода или пробация.

Следователно разпоредбата на чл.183, ал.1 от НК изрично постановява, че се държи наказателно отговорен този, който след като е осъден да заплаща издръжка на свой близък, посочен в закона, съзнателно не изпълни задължението си в размер на две или повече месечни вноски.

Поради това, че същността на издръжката е да задоволява ежедневните нужди на лицата, които са нетрудоспособни и не могат да се издържат от личните си имуществва, тя е изискуема през течение на целия месец, за който се отнася. Издръжката следи за задоволяване на бъдещи нужди на лицето, в полза на което е присъдена. По тези съображения съдебната практика приема, че тя е изискуема от началото на месеца, за който се отнася и не трябва да се изчаква неговото изтичане.

Съгласно разпоредбата на чл.183, ал.3 от НК деецът не се наказва, ако преди постановяване на присъдата от първата инстанция изпълни задължението си и не са настъпили други вредни последици за пострадалия. Тази разпоредба не се прилага повторно.

Вредни последици има всяко престъпление. Всяко престъпно деяние като обективен факт, винаги оказва въздействие върху обекта на престъплението. В случая по делото няма данни да са настъпили други вредни последици за низходящия на подсъдимия.

При тези данни, след като съдът призна подсъдимият за виновен по чл.183, ал.1 НК и, като се съобрази с обстоятелството, визирано в чл.183, ал.3 НК, а именно, че същият е изпълнил изцяло задължението си преди постановяване на присъдата от първа инстанция, го призна за виновен, като не му наложи наказание за извършеното престъпление.

Водим от гореизложеното, съдът постанови диспозитива на присъдата си.

Районен съдия: